

dzeniem ruchu w podziemnych wyrobiskach, w których występuje zapylenie powietrza, należy przeprowadzić pomiary zapylenia oraz analizy pyłu na zawartość substancji szkodliwych dla zdrowia, a w szczególności wolnej krzemionki (SiO₂).

2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w porozumieniu z właściwymi ministrami oraz z Głównym Inspektorem Sanitarnym określa:

- 1) sposób i częstotliwość przeprowadzania pomiarów zapylenia powietrza oraz przeprowadzania analiz pyłu,
- 2) wytyczne dopuszczalnego zapylenia powietrza kopalniowego,
- 3) zasady podziału wyrobisk na odpowiednie stopnie zagrożenia ze względu na zapylenie oraz zawartość krzemionki w pyłe,
- 4) zasady profilaktyki technicznej dla ochrony pracowników przed pylicą.

Rozdział 10.

Przepisy końcowe.

§ 237. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego może na wniosek właściwego ministra zezwolić na odstępstwa od

przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności gdy jest to niezbędne do przeprowadzenia prac naukowo-badawczych i doświadczalnych lub wprowadzania postępu technicznego w zakładach górniczych.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, powinno szczegółowo określać zakłady górnicze, zakres odstępstw od przepisów rozporządzenia, warunki ich stosowania oraz okres ważności zezwolenia.

§ 238. Przepisy, o których mowa w § 80 ust. 2, § 91, § 94, § 105 ust. 2, § 109 ust. 2, § 122 i § 186 wydają ministrowie w trybie art. 83 ust. 1 Prawa górniczego (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113).

§ 239. Traci moc rozporządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 2 kwietnia 1960 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy cięciu, spawaniu i lutowaniu metali w zakładach górniczych górnictwa węglowego (Dz. U. Nr 22, poz. 130).

§ 240. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

177

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 lipca 1969 r.

w sprawie obowiązku meldunkowego dla celów obrony oraz uzyskiwania przez niektóre osoby podlegające temu obowiązkowi zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicą.

Na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Obowiązek meldunkowy dla celów obrony spoczywa na osobach podlegających obowiązkowi służby wojskowej i obowiązkowi służby w formacjach samoobrony w zakresie określonym w rozporządzeniu.

2. Obowiązek uzyskiwania zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicą spoczywa na niektórych osobach podlegających obowiązkowi służby wojskowej i obowiązkowi służby w formacjach samoobrony.

§ 2. 1. Obowiązek meldunkowy dla celów obrony obejmuje:

- 1) ogólny obowiązek meldunkowy dla celów obrony, który spoczywa na wszystkich osobach podlegających obowiązkowi służby wojskowej oraz niektórych osobach podlegających obowiązkowi służby w formacjach samoobrony,
- 2) szczególne obowiązki meldunkowe dla celów obrony, które spoczywają na niektórych osobach podlegających obowiązkowi służby wojskowej oraz obowiązkowi służby w formacjach samoobrony.

2. Szczególne obowiązki meldunkowe dla celów obrony spełnia się niezależnie od ogólnego obowiązku meldunkowego dla celów obrony.

Rozdział 2.

Ogólny obowiązek meldunkowy dla celów obrony.

§ 3. Ogólny obowiązek meldunkowy dla celów obrony spełnia się przez zgłoszenie:

- 1) właściwemu organowi ewidencji i kontroli ruchu ludności w terminie i trybie określonych w przepisach o ewidencji i kontroli ruchu ludności zmian dotyczących:
 - a) miejsca pobytu stałego (zamieszkania),
 - b) miejsca pobytu czasowego,
 - c) adresu w miejscu zamieszkania lub w miejscu pobytu czasowego,
 - d) imienia lub nazwiska;
- 2) powiatowemu (miejskiemu, dzielnicowemu) sztabowi wojskowemu właściwemu ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące osoby podlegającej ogólnemu obowiązkowi meldunkowemu dla celów obrony zmian dotyczących:
 - a) ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej, szkoły średniej, szkoły zawodowej dla absolwentów średnich szkół ogólnokształcących lub szkoły wyższej,
 - b) uzyskania tytułu kwalifikacyjnego przyznawanego robotnikom,
 - c) uzyskania wyższych lub innych kwalifikacji zawodowych poza ukończeniem szkół określonych pod lit. a).

§ 4. 1. Ogólnemu obowiązkowi meldunkowemu dla celów obrony podlegają:

- 1) mężczyźni — począwszy od dnia następnego po zgłoszeniu się do rejestracji przedpoborowych do końca roku

kalendaryzowego, w którym kończą 50 lat życia, a posiadający stopnie chorążych lub stopnie oficerskie — 60 lat,

2) kobiety przeniesione do rezerwy — począwszy od dnia następnego po przeniesieniu do rezerwy do końca roku kalendarzowego, w którym kończą 40 lat życia, a posiadające stopnie chorążych lub stopnie oficerskie — 50 lat.

2. Ogólnemu obowiązkowi meldunkowemu nie podlegają jednak osoby określone w ust. 1, które:

- 1) zostały uznane ze względu na stan zdrowia za trwale niezdolne do służby wojskowej i do służby w formacjach samoobrony (kategoria „E”),
- 2) pełnią czynną służbę wojskową.

3. Obowiązek zgłaszania zmiany dotyczącej wykształcenia i zawodu (§ 3 pkt 2) nie dotyczy mężczyzn, którzy nie stawali jeszcze do poboru.

§ 5. Zgłoszenie zmian określonych w § 3 pkt 1 następuje przez złożenie formularza zgłoszenia meldunkowego przewidzianego w przepisach o ewidencji i kontroli ruchu ludności oraz przedłożenie wojskowego dokumentu osobistego lub potwierdzenia zgłoszenia się do rejestracji przedpoborowych.

§ 6. 1. Zmianę dotyczącą wykształcenia i zawodu (§ 3 pkt 2) zgłasza się osobiście lub listem poleconym w ciągu 14 dni od dnia powstania zmiany.

2. Przy zgłoszeniu osobistym należy okazać dokument stwierdzający zmianę, a przy zgłoszeniu pisemnym należy podać imię, nazwisko i imię ojca oraz datę urodzenia, jak również na czym zmiana polega, oraz nazwę, numer i datę dokumentu stwierdzającego zmianę ze wskazaniem, przez kogo dokument został wydany, albo przesać odręcznie sporządzony odpis tego dokumentu.

§ 7. Organ ewidencji i kontroli ruchu ludności, któremu osoba podlegająca ogólnemu obowiązkowi meldunkowemu dla celów obrony zgłosiła zmianę miejsca pobytu stałego (zamieszkania), zameldowanie na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące, zmianę adresu w miejscu pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące albo zmianę imienia lub nazwiska, jest obowiązany:

- 1) odnotować w rejestrze mieszkańców lub skorowidzu pobytu czasowego dane dotyczące stosunku osoby zgłaszającej zmianę do powszechnego obowiązku obrony,
- 2) potwierdzić fakt zgłoszenia zmiany (z wyjątkiem zmiany imienia i nazwiska) w wojskowym dokumencie osobistym lub na potwierdzeniu zgłoszenia się do rejestracji przedpoborowych przedłożonym przez osobę zgłaszającą zmianę,
- 3) przesać niezwłocznie zawiadomienie o zgłoszeniu zmiany na formularzu według odrębnie ustalonego wzoru:
 - a) do organu prezydium rady narodowej prowadzącego ewidencję przedpoborowych, właściwego ze względu na dotychczasowe miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące osoby podlegającej ogólnemu obowiązkowi meldunkowemu — jeżeli zawiadomienie dotyczy przedpoborowego lub poborowego, który nie stał jeszcze do poboru,
 - b) do powiatowego sztabu wojskowego, w którego ewidencji dotychczas pozostawała osoba zgłaszająca zmianę — jeżeli zawiadomienie dotyczy innych osób podlegających ogólnemu obowiązkowi meldunkowemu.

§ 8. Organy ewidencji i kontroli ruchu ludności zawiadamiają organy określone w § 7 pkt 3 o zgonach osób podlegających ogólnemu obowiązkowi meldunkowemu dla celów obrony na formularzu, o którym mowa w tym przepisie.

Rozdział 3.

Szczególne obowiązki meldunkowe dla celów obrony.

§ 9. Żołnierze rezerwy posiadający karty mobilizacyjne są obowiązani do zgłoszenia właściwemu powiatowemu (miejskiemu, dzielnicowemu) sztabowi wojskowemu:

- 1) zmiany dotyczącej miejsca pobytu stałego (zamieszkania),
- 2) wyjazdu z miejsca pobytu stałego (zamieszkania) na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące albo z dotychczasowego miejsca pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące do miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub do nowego miejsca pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące,
- 3) zmiany adresu w miejscu pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.

§ 10. 1. Obowiązek określony w § 9 żołnierz rezerwy spełnia osobiście w powiatowym (miejskim, dzielnicowym) sztabie wojskowym, właściwym ze względu na dotychczasowe miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące, najpóźniej w dniu wyjazdu, a w razie zmiany adresu w tej samej miejscowości — przed upływem 3 dni od dnia tej zmiany.

2. Obowiązek określony w § 9 spełnia się przez wypełnienie formularza, o którym mowa w § 7 pkt 3. Przy spełnianiu tego obowiązku żołnierz rezerwy przedkłada wojskowy dokument osobisty, w którym powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy dokonuje odpowiednich adnotacji.

3. Jeżeli okoliczności określone w § 9 podlegają zgłoszeniu również organowi ewidencji i kontroli ruchu ludności stosownie do obowiązku wynikającego z § 3 pkt 1, organ ten nie potwierdza faktu zgłoszenia zmiany w wojskowym dokumencie osobistym żołnierza rezerwy, jeżeli odpowiednie adnotacje dotyczące zgłoszenia tej zmiany zostały dokonane przez powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy stosownie do ust. 2.

§ 11. 1. Żołnierzowi rezerwy, który zgłosił się osobiście w celu dopełnienia szczególnego obowiązku meldunkowego określonego w § 9, powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy pokrywa koszty przejazdu do miejsca stawienia się i powrotu do miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące, jeżeli odległość od miejsca pobytu żołnierza do siedziby sztabu przekracza 25 km.

2. Powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy jest obowiązany wydać żołnierzowi na jego prośbę dokument stanowiący podstawę do usprawiedliwienia nieobecności w pracy lub zachowania prawa do wynagrodzenia za czas pracy opuszczony z powodu dopełnienia szczególnego obowiązku meldunkowego.

§ 12. 1. Żołnierze rezerwy posiadający karty mobilizacyjne są również obowiązani uprzednio zawiadomić dowódcę jednostki wojskowej, do której otrzymali przydział mobilizacyjny, o wyjeździe na czas przekraczający 24 godziny z miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące, jeżeli dowódca jednostki wojskowej poleci im spełnianie tego obowiązku.

2. Zawiadomienia dokonuje się w sposób ustalony przez dowódcę jednostki wojskowej.

§ 13. 1. Osoby powołane do wojskowego szkolenia poborowych lub do szkolenia poborowych w oddziałach samoobrony, odbywające to szkolenie, są obowiązane uprzednio zawiadomić dowódcę właściwej jednostki wojskowej lub komendanta oddziału samoobrony o wyjeździe na czas przekra-

czający 14 dni z miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub miejsca pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.

2. Obowiązkowi określonymu w ust. 1 podlegają również:

- 1) żołnierze rezerwy powołani w ramach ćwiczeń wojskowych do pełnienia funkcji dowódczych i instruktorskich związanych z prowadzeniem wojskowego szkolenia poborowych lub szkolenia poborowych w oddziałach samoobrony,
- 2) osoby, którym nadano przydziały organizacyjno-mobilizacyjne do służby w formacjach samoobrony, jeżeli wyjazd z miejsca pobytu spowoduje nieobecność na ćwiczeniach samoobrony w ustalonym terminie.

3. Zawiadomienia dokonuje się w sposób ustalony przez dowódcę jednostki wojskowej lub komendanta oddziału (formacji) samoobrony.

Rozdział 4.

Uzyskiwanie zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicą.

§ 14. 1. Obowiązkowi uzyskania zezwolenia na wyjazd i pobyt czasowy za granicą podlegają:

- 1) poborowi przeznaczeni do odbycia zasadniczej służby wojskowej,
- 2) żołnierze zwolnieni z zasadniczej służby wojskowej bez przeniesienia do rezerwy, z wyjątkiem żołnierzy uznanych za zdolnych do służby w formacjach samoobrony (kategoria „D”),
- 3) osoby przeznaczone do wojskowego szkolenia poborowych lub do szkolenia poborowych w oddziałach samoobrony, odbywające to szkolenie,
- 4) osoby powołane do odbycia przeszkolenia wojskowego w jednostkach wojskowych w ramach wojskowego szkolenia studentów,
- 5) żołnierze rezerwy powołani do odbycia ćwiczeń wojskowych,
- 6) żołnierze rezerwy powołani do okresowej służby wojskowej.

2. Obowiązek uzyskania zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą nie dotyczy osób wymienionych w ust. 1, które:

- 1) przekraczają granicę na podstawie przepustek wydanych w małym ruchu granicznym albo na podstawie przepustek turystycznych lub kart pływania morskich,
- 2) wyjeżdżają służbowo za granicę w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych w służbie ruchu żeglugi wodnej lub powietrznej albo komunikacji lądowej.

§ 15. 1. Obowiązek uzyskania zezwolenia na wyjazd i pobyt czasowy za granicą powstaje:

- 1) dla poborowych przeznaczonych do odbycia zasadniczej służby wojskowej — z dniem przeznaczenia ich do tej służby,
- 2) dla żołnierzy zwolnionych z zasadniczej służby wojskowej bez przeniesienia do rezerwy — z dniem zwolnienia ze służby,
- 3) dla osób przeznaczonych do wojskowego szkolenia po-

borowych lub do szkolenia poborowych w oddziałach samoobrony, odbywających to szkolenie — z dniem przeznaczenia do tego szkolenia,

- 4) dla osób, o których mowa w § 14 ust. 1 pkt 4—6 — z dniem doręczenia im karty powołania do czynnej służby wojskowej.

2. Okoliczności określone w ust. 1 pkt 1—3 stwierdzają odpowiednie wpisy w wojskowym dokumencie osobistym.

§ 16. 1. Zezwolenie na wyjazd i pobyt czasowy za granicą wydaje osobom określonym w § 14 ust. 1 pkt 1—3 powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy właściwy ze względu na ich miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego, trwającego ponad 2 miesiące, a osobom określonym w § 14 ust. 1 pkt 4—6 — powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy, który wydał im kartę powołania.

2. Zezwolenie na wyjazd i pobyt czasowy za granicą wydaje się zainteresowanej osobie na formularzu według odrębnie ustalonego wzoru.

§ 17. 1. W celu uzyskania zezwolenia na wyjazd i pobyt czasowy za granicą osoby określone w § 14 ust. 1 są obowiązane przed wystąpieniem do właściwego organu administracji państwowej z podaniem o wydanie paszportu (wkładki paszportowej do dowodu osobistego) zgłosić się do właściwego powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego z wojskowym dokumentem osobistym i kartą powołania, jeżeli została im wydana.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do osób, które w chwili powstania obowiązku uzyskania zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą posiadają już paszport (wkładkę paszportową do dowodu osobistego) albo złożyły podanie o jego wydanie.

§ 18. Przepisy § 14—17 nie mają zastosowania do osób, które ubiegają się o zezwolenie na wyjazd za granicę na pobyt stały. Osobom tym właściwy powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy wydaje zaświadczenie o ich stosunku do obowiązku służby wojskowej.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 19. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej z dnia 14 grudnia 1961 r. w sprawie obowiązku meldunkowego osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu (Dz. U. Nr 60, poz. 335),
- 2) rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 18 czerwca 1964 r. w sprawie wydawania zezwoleń na wyjazd za granicę niektórym osobom podlegającym powszechnemu obowiązkowi wojskowemu (Dz. U. Nr 26, poz. 171).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *W. Jaruzelski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Świtala*

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 lipca 1969 r.

w sprawie badań lekarskich osób uprawiających w sposób zorganizowany ćwiczenia ruchowe.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327 i 334,

z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje: